

شهادت امام کاظم (ع)

هارون الرشید آخرین خلیفه عباسی؛ سعی و تلاش فراوان داشت تا امام (ع) را به شهادت برساند، به همین منظور روش های گوناگون را به کار برد...

دستگیری امام (ع)؛

هارون الرشید آخرین خلیفه عباسی؛ سعی و تلاش فراوان داشت تا امام (ع) را به شهادت برساند، به همین منظور روش های گوناگون را به کار برد. از یک جهت شخصیت عالی و مقام بلند مرتبه امام (ع) او را سخت نگران کرده بود، و از جهت دیگر دوستی و محبت به اهل بیت مردم را به آن خاندان الهی سخت وابسته نموده بود. در حقیقت کسی نبود که امام (ع) را شناسد و از قدر و منزلت حضرت آگاه نباشد و به فرزند رسول خدا (ص) احترام نگذارد. این وضعیت هارون الرشید را نسبت به تخت و سلطنت خود بیمناک کرد. او برای دور نگه داشتن مردم از فرزند رسول خدا (ص) همواره حضرت را از زندانی به زندانی دیگر منتقل کرد. اما هر مرتبه آنچنان زندانبان ها تحت تأثیر شخصیت حضرت قرار می گرفتند که هارون الرشید آن ها را تنبیه و سرزنش می کرد. زمانی که فضل بن یحیی از دستور کشتن امام (ع) سرپیچی کرد، هارون او را برهنه نمود و صد تازیانه در مجلس عباس بن محمد به او زد.

امام (ع) بارها در زندان بصره و بغداد بازداشت شد. حضرت کاظم (ع) روزها را در زندان روزه می گرفت و شب ها به عبادت خدا مشغول بود، و هیچ گاه اظهار ناراحتی، ناشکری و عدم رضایت نکرد، بلکه فارغ شدن برای عبادت خداوند را از بهترین نعمت ها می دانست. سومین بازداشت حضرت با نهبانی سندی بن شاهک مصادف شد. هارون الرشید به سندی دستور داد تا عرصه را بر امام (ع) بسیار تنگ کند. آن مرد پلید و گناه کار در برابر امام خشونت و قساوت را به آخرین درجه رساند، اما حضرت همچنان بردبار، محتسب و متوکل بود. رشید به سندی دستور داد تا امام را به سه رطل آهن ببندد و در زندان را نیز قفل کند و فقط برای وضو به امام اجازه ی خروج دهد.

افتخار پل بغداد؛

هارون الرشید سندی بن شاهک را بر قتل امام کاظم (ع) تشویق کرد. سندی طعام حضرت را مسموم نمود. هنگامی که حضرت از آن غذا میل کرد، سم در بدن طاهر و پاکش جاری شد و در روز سوم مسمومیت در زندان سندی، روح مقدسش، بدن را مفارقت نمود. روز بیست و پنجم رجب سال صد و هشتاد و سه هجری رقم خورد. سندی به نوکرانش دستور داد پیکر مطهر حضرت را حمل کنند و در بازارها بگردانند و بر پل شهر بغداد قرار دهند. او به یاران حضرت اجازه نداد که امام (ع) را تشییع کنند. حقیقت رفتار با امام کاظم (ع) بیان گر و کاشف قساوت و حقد و کینه دشمنان اهل بیت است.

سلام بر تو ای سرور و مولای من در روزی که متولد شدی و جهان به نورت متبرک شد و در روزی که در تاریکی زندان به درجه شهادت نایل شدی و روزی که حی و زنده مبعوث خواهی شد.